

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

Personal Financial Planning of Personnel in Chumphon

Khetudomsakdi Hospital Chumphon Province

สุชานาฏ สุพรรณดิษฐ์

สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Suchanart Supanadit

E-mail: sssucha03@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำนวน 318 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบ ความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน และปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านขอบเขตในวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

คำสำคัญ: การวางแผนการเงินส่วนบุคคล; ภาวะทางเศรษฐกิจ; บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

Abstract

Research subject Personal Financial Planning of Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital Chumphon Province. The purpose of this research was to (1) study Personal Financial Planning of Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital Chumphon Province (2) study Personal Financial Planning of Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital Chumphon Province, classified by personal factors (3) Study factors influencing of Personal Financial Planning of Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital Chumphon Province. The sample population of Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital in this research was 318 people, using questionnaires as a tool for data collection. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation by testing the hypothesis by using t-test statistics, one-way variance statistics (One-way ANOVA), if differences are found by using LSD methods and using multiple regression analysis

Test results of the hypothesis found that population in the Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital Chumphon have different gender, age, status, and monthly Income causing Personal Financial Planning is different and the factors that influence personal financial the people who influence personal financial planning, The scope of personal financial planning, and economic conditions. have an effect on the Personal Financial Planning of Personnel in Chumphon Khetudomsakdi Hospital Chumphon Province.

Keywords: Personal Financial Planning; Economic Conditions; People who Influence Personal Financial Planning

บทนำ

เงินมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเป็นสื่อกลางของการแลกเปลี่ยน เป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก อนาคตอาจมีความไม่แน่นอนและสถานการณ์เศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน การไม่รู้จักรับบริหารจัดการการเงิน ทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายทำให้เกิดความเหมาะสม การใช้จ่ายเงินโดยไม่มีเป้าหมาย รวมถึงความไม่มีวินัยในการใช้เงินอาจทำให้ต้องทำงานหนักตลอดช่วงเวลาของชีวิต เพื่อให้มีเงินหมุนเวียนใช้จ่ายเฉพาะหน้า ฉะนั้นควรมีการวางแผนทางการเงิน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้เงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการบรรลุเป้าหมายในชีวิตเรื่องของการเงิน

การวางแผนการเงินเป็นกระบวนการในการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายชีวิตตามลำดับความสำคัญที่ต้องการได้ทำให้มีเงินเพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และมีความสุขไปตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต ซึ่งการวางแผนยังรวมถึงการจัดทำงบประมาณรายรับรายจ่าย การบริหารจัดการความเสี่ยง การออมเงิน หรือการกำหนดกลยุทธ์สำหรับการลงทุนให้เหมาะสม การวางแผนทุนการศึกษา วางแผนจะมีหนี้สินและบริหารจัดการหนี้สิน การวางแผนเกษียณอายุ และการวางแผนมรดก อย่างไรก็ตามการวางแผนการเงินมีความสำคัญสำหรับทุกคนเนื่องจากชีวิตมี

ความไม่แน่นอนมากขึ้น ทั้งความไม่แน่นอนของชีวิตทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาอาหารและสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้น เงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ปรับลดอัตราลง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมีแนวคิดในการวิจัยคือ การศึกษาจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ว่ามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใดต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านต่าง ๆ ว่ามีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพรหรือไม่ เพื่อหาแนวทางที่จะนำไปสู่การวางแผนและบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
2. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำนวน 1,541 คน (ที่มา: ข้อมูลบุคลากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564 จากฝ่ายบุคคลโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์)
2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านขอบเขตในวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การดำเนินการศึกษาวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยผู้ที่จะสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ คือ หน่วยงานรัฐและเอกชน รวมถึงประชาชนทั่วไป สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสร้างความรู้ความเข้าใจกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้
2. ทำให้สามารถวางแผนการเงินในการดำรงชีวิต ช่วยบริหารรายรับ และรายจ่ายที่ไม่จำเป็น จากการทำบันทึกรายการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และทำให้ทราบถึงสถานการณ์ทางการเงินที่แท้จริง หากประชาชนทั่วไปรู้ถึงสถานะทั้งหมดจึงเป็นเรื่องที่ต้องทำเป็นอันดับแรกว่าท่านมีเงินสด ทรัพย์สิน และรายรับรายจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยมีสาระสำคัญดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

Joehnk and Gitman (2008, อ้างถึงใน ธนภณ เรื่องแรงสกุล, 2561) ได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารจัดการเงินสดและสินทรัพย์สภาพคล่องอื่น ๆ คือ เงินสดหรือสินทรัพย์ที่แลกเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในระยะสั้น ได้แก่ เงินฝากธนาคารประเภทต่าง ๆ ไม่รวมเงินฝากประจำ ตลอดจนเงินลงทุนระยะสั้นอื่น ๆ ที่มีสภาพคล่องสูง การดำเนินชีวิตประจำวันนั้นบุคคลต้องมีสินทรัพย์ที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่าย

2. การบริหารจัดการด้านเครดิต เครดิต คือสินเชื่อระยะสั้นประเภทหนึ่งที่ยุขยหรือสถาบันการเงินให้กับผู้ซื้อหรือผู้บริโภค เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดจากการใช้จ่ายในสินค้าหรือบริการ การใช้เครดิตนั้นจะช่วยให้การใช้จ่ายใช้สอยมีความคล่องตัว

3. การบริหารจัดการด้านการประกันชีวิตและสุขภาพ คือ การประกันชีวิต เป็นการบริหารความเสี่ยงจากผลกระทบของเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน การทำประกันชีวิตจึงเป็นการช่วยให้บุคคลผู้ทำประกันดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่มีผลกระทบมากนัก

4. การบริหารจัดการด้านการลงทุนของบุคคล คือ การลงทุนเป็นการนำสินทรัพย์ไปดำเนินการเพื่อเพิ่มรายได้ และความมั่งคั่ง การลงทุนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตน และการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน

5. การวางแผนการเงินสำหรับเกษียณอายุ และการวางแผนจัดการทรัพย์สิน คือ การปลดเกษียณเป็นภาวะที่บุคคลถอนตัวออกจากงานประจำที่ทำอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปวัยเกษียณจะมาถึงเมื่อบุคคลมีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี หรือมากกว่านั้น การปลดเกษียณเป็นการสิ้นสุดวาระของการทำงานที่เคยให้ผลประโยชน์อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนเพื่อเตรียมพร้อมที่จะพบเจอปัญหาทางการเงินหรือปัญหาทางด้านจิตใจ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการปลดเกษียณอายุ บุคคลจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนการเงินต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่บุคคลใช้เป็นตัวแปรในการกำหนดทิศทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคล แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รัชนีกร วงศ์จันทร์ (2554, อ้างถึงใน รัชส์สุตา เหล่าคา, 2563) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้ 1) เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจด้านการเงิน รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของ “เงิน” ในระบบเศรษฐกิจและเข้าใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเงินส่วนบุคคล 2) เพื่อให้มีความสามารถด้านการเงิน สามารถใช้ความรู้ความเข้าใจทางการเงินในกิจวัตรประจำวัน อย่างครอบคลุมและรอบรู้เฉลยฉลาด รู้จักลำดับความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางการเงิน 3) เพื่อให้มีความรับผิดชอบทางการเงิน สามารถรับผิดชอบในการจัดหาเงิน การใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม 4) เพื่อให้รู้วิธีการบริหารและจัดการ “เงิน” สามารถปฏิบัติตามแผนการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสถานะของ

แต่ละบุคคลในการจัดการเงิน การใช้จ่าย การลงทุนโดยมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงผลตอบแทนและผลกระทบของทางเลือกต่าง ๆ

2. ขอบเขตของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

พนมพล สุขวัฒน์ทรัพย์ (2558, อ้างถึงใน รักษ์สุตา เหล่าคา, 2563) ได้กล่าวถึง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการโดยแผนการเงินหลัก ๆ ที่สำคัญที่ควรวางแผนเริ่มปฏิบัติ มีดังนี้

1) แผนการออม บุคคลควรศึกษาช่องทางในการออมเงินให้รอบด้านที่มีมากกว่าการฝากธนาคาร สลากออมสิน สลากสหกรณ์ แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด

2) แผนการบริหารหนี้ เป็นแผนที่มีความจำเป็นต้องทำเพื่อปลดเปลื้องภาระหนี้สิน โดยเริ่มต้นด้วยการที่บุคคลจะต้องเรียนรู้เรื่องหนี้สินก่อน ว่ามีหนี้รวมทุกประเภททั้งหมดเป็นเท่าไร เพื่อตั้งใจชำระหนี้ก้อนเดิม และต้องหยุดสร้างหนี้สินก้อนใหม่หรืออย่าสร้างหนี้เพิ่ม

3) แผนการลงทุน บุคคลจะต้องไม่ลืมกฎการกระจายความเสี่ยงเช่นเดียวกับการออมเงิน คือ เลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้

4) แผนบริหารความเสี่ยง ความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญนั้น เกิดจากการเกิดอุบัติเหตุเจ็บป่วย ความเสี่ยงเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความสูญเสียทางการเงินเป็นอย่างมาก ฉะนั้น บุคคลจึงควรวางแผนบริหารความเสี่ยงไว้ด้วยโดยการทำประกันชีวิต ประกันสุขภาพ

5) แผนเกษียณ บุคคลต้องวางแผนทางการเงินสำหรับวัยเกษียณ เพื่อรับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวนานขึ้นอาจจะต้องใช้เงินมากขึ้นเนื่องจากในช่วงอายุนี้จะไม่มีรายได้ประจำที่เคยได้รับ

6) วางแผนภาษีอากร มีผู้ที่มีรายได้จำนวนมากวางแผนลดภาษีอย่างชาญฉลาดหลังจากที่พบว่าส่วนใหญ่เสียภาษีมากเกินไปเนื่องจากไม่ได้ทำการศึกษาล่วงหน้าซึ่งมีหลายช่องทางที่ช่วยในการประหยัดภาษีได้ และภาครัฐยังเปิดโอกาสให้ใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นประกันเงินผ่อนบ้าน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นต้น

3. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

วิติน สันทรณ์ (2558, อ้างถึงใน รักษ์สุตา เหล่าคา, 2563) กล่าวว่า กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น และมีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นได้ 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มระดับปฐมภูมิ คือ เป็นกลุ่มคนใกล้ชิดที่มีความใกล้ชิด เช่น ครอบครัว 2) กลุ่มระดับทุติภูมิ คือ เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว เช่น เพื่อนร่วมองค์กรเดียวกัน

4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ชารวี บุตรบำรุง (2555, อ้างถึงใน รักษ์สุตา เหล่าคา, 2563) วงจรการเรียนรู้ด้านการเงิน แบ่งออกเป็นดังนี้

1. วัยทารก เป็นวัยที่มีความสุข ไร้เดียงสา เพราะอย่างไม่ทราบว่าเป็นเงินมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต
2. วัยเด็ก ช่วงอายุ 4-5 ปี เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้การใช้เงิน โดยรู้ว่าเงินนั้นสามารถซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ ได้

3. วัยเรียน ช่วงอายุ 6-23 ปี อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลายและกำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ เริ่มรู้จักว่าเงินเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ต้องแลกมาด้วยการทำงาน

4. วัยทำงาน เป็นช่วงอายุวัยที่เริ่มตระหนักถึงความเป็นจริง ว่าเงินเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับทุกคนเพื่อการดำเนินชีวิตและเพื่อความอยู่รอด

5. การจัดการเงิน เป็นช่วงระยะเวลาที่คนวัยทำงานเริ่มมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเงิน แต่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง จึงไม่เห็นถึงความสำคัญของการมีความรู้ความเข้าใจทางการเงิน

6. การเก็บออมและเรียนรู้ เป็นช่วงระยะเวลาที่คนเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นของการเก็บออมและการนำเงินไปลงทุน จึงเริ่มกระตือรือร้นแสวงหาความรู้ความเข้าใจทางการเงิน

7. การจัดสรรเงิน บุคคลทั่วไปรู้จักวิธีการจัดสรรเงินออมและเงินลงทุนเพราะเริ่มมีความรู้ความเข้าใจ ประกอบกับมีประสบการณ์ที่มากขึ้น ทำให้เกิดความกล้าที่จะเสี่ยงมาก

8. อิศราภาพทางการเงิน เป็นช่วงที่มีความมั่นคงทางการเงินในระดับหนึ่ง เริ่มมีความคิดในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

9. ความสำเร็จในชีวิต เป็นช่วงระยะเวลาที่มีคุณภาพที่ดี เช่น บางคนสามารถที่จะเกษียณอายุก่อนวัยและมีชีวิตที่สมดุล คือ มีเงินเพียงพอ มีเวลา และมีกำลังกาย เพราะรู้จักวิธีการใช้เงิน

5. ภาวะทางเศรษฐกิจ

รัชส์สุดา เหล่าคา (2563) กล่าวว่าภาวะทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น สภาวะเงินเฟ้อ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย ทำให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นคือผู้ได้รับผลกระทบในด้านใด และใช้ประโยชน์จากสภาวะนั้นในการวางแผนทางการเงิน

6. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

กอบกาญจน์ เจริญทอง (2556, อ้างถึงใน รัชส์สุดา เหล่าคา, 2563) กล่าวว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คือ กระบวนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวการสื่อสาร ข่าวสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ นอกจากนี้ข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเปิดรับข้อมูลที่มีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สยานนท์ สหนันต์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา โดยพิจารณาจากปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ผลการวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด 4 ด้าน คือ ด้านวิธีการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ด้านแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล สรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด เพราะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาถึง 4 ด้าน และมีการรับรู้ข่าวสารทางการเงินจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชันมือถือ มากที่สุด

เจนจิรา กันธา (2562) ได้วิจัยเรื่อง การวางแผนการเงินเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ผลการวิจัย ได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของความสัมพันธ์การรับรู้และความเข้าใจ และปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินกลุ่มบุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25-30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอายุงาน 0-5 ปี มีรายได้ 20,000-25,000บาท และปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินบุคลากรในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง คือ ขนาดรายได้ประจำ ขนาดค่าใช้จ่าย ขนาดภาระหนี้สิน สถานภาพครอบครัว และตำแหน่งหน้าที่การงาน ดังนั้นการวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่คนวัยทำงานทั่วไปตระหนักถึงและเห็นความสำคัญของการออม แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการออมเงินหรือลงทุนนั้นมีความตระหนักถึงการดำเนินชีวิตในอนาคตจนถึงวัยเกษียณอายุ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) ใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

ประชากรในการศึกษาในครั้งนี้ คือ บุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564 จำนวน 1,541 คน (ที่มา : ข้อมูลบุคลากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564 ฝ่ายบุคคลโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์)

กลุ่มตัวอย่าง 318 คน โดยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรการคำนวณ ขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนได้ไม่มากกว่าร้อยละ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 4 ส่วน รายละเอียดมีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งข้อความเกี่ยวกับปัจจัยประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รวม 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล 6 ด้าน จำนวน 18 ข้อ กำหนดให้ 5 = ระดับความคิดเห็นมากที่สุด, 4 = ระดับความคิดเห็นมาก, 3 = ระดับความคิดเห็นปานกลาง, 2 = ระดับความคิดเห็นน้อย, 1 = ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จำนวน 3 ข้อ กำหนดให้ 5 = ระดับความคิดเห็นมากที่สุด, 4 = ระดับความคิดเห็นมาก, 3 = ระดับความคิดเห็นปานกลาง, 2 = ระดับความคิดเห็นน้อย, 1 = ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำนวน 1 ข้อ

ช่วงเกณฑ์ความพึงพอใจเพื่อใช้ในการตีความหมายของค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์ กำหนดให้ 4.21 – 5.00 = มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด, 3.41 – 4.20 = มีระดับความคิดเห็นมาก, 2.61 – 3.40 = มีระดับความคิดเห็นปานกลาง, 1.81 – 2.60 = มีระดับความคิดเห็นน้อย, 1.00 – 1.80 = มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีการวัดระดับเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีการวัดระดับเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านขอบเขตของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 ใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ

2.2 ใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ในการวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำแนกตาม อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และหากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านขอบเขตของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยรวมและรายข้อ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านสถานะเศรษฐกิจ และด้านขอบเขตในวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่จะสามารถจัดการเงินและบริหารทรัพยากรทางการเงินให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555, อ้างถึงใน รักษ์สุดา เหล่าคา, 2563) ที่ว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในการบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มาให้บรรลุเป้าหมาย และสอดคล้องกับ พัทธนิ ทองพิง (2557, อ้างถึงใน ธนภณ เรื่องแรงสกุล, 2561) ที่ว่า การวางแผนการเงินเป็นการสำรวจเป้าหมายการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลสามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 บุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เพศต่างกันทำให้มีผลต่อกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สยานนท์ สหุพันธ์ (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา และไม่สอดคล้องกับ รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า เพศชายหรือเพศหญิงล้วนมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

2.2 บุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่มีอายุต่างกัน ให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ช่วงอายุของแต่ละบุคคลสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพราะในแต่ละช่วงอายุทำให้กระบวนการวางแผนการเงินต่างกัน สอดคล้องกับ สนทยา เขมวีรัตน์ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับการจัดการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร และไม่

สอดคล้องกับ รักษ์สุตา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า ในแต่ละช่วงอายุต่างกัน มีความรู้ ประสบการณ์และมีความสนใจที่จะวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

2.3 บุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่มีสถานภาพต่างกัน ให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สถานภาพมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด จะให้ความสำคัญกับ ตนเอง ลำดับต่อมาคือสมาชิกในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ ขนิษฐา ต้นสถาวี รัฐ, ธฤตพน อู่สวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า สถานภาพสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ และสอดคล้องกับ ทฤตพน ชี้กิ่ง (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีวินัยทางการเงินของข้าราชการกองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า สถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการมีวินัยทางการเงินของข้าราชการกองบัญชาการกองทัพไทยต่างกัน

2.4 บุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า รายได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากรายได้เป็นตัวเงินที่จะต้องนำมาพิจารณาในการใช้จ่ายที่มีความจำเป็นและวางแผนเงินในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ พวงผกา ย้อยสวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร พบว่า รายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร กรุงเทพมหานคร และไม่สอดคล้องกับ รักษ์สุตา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ไม่มีการเตรียมทางการเงินที่จะใช้จ่าย และมีการให้ความสำคัญกับครอบครัวตนเอง ทำให้ไม่ได้ลำดับความสำคัญของการวางแผนการเงิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สถาพร อานา (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินประจำเดือน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคงในชีวิตและบรรเทาความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว กรุงเทพมหานคร และไม่สอดคล้องกับ รักษ์สุตา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.2 ปัจจัยด้านขอบเขตในวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ มีรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่เน้นสร้างความมั่นคงทางการเงิน โดยเลือกลงทุนในประเภทต่าง ๆ ในการบริหารความเสี่ยงชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งสอดคล้องกัน ธนพร จันทรสว่าง (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา และไม่สอดคล้องกับ รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า พฤติกรรมด้านขอบเขตของการวางแผนการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากบุคลากรแต่ละคนจะใช้ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต เชื่อในสิ่งที่ตนเองนั้นได้พิสูจน์เอง ซึ่งสอดคล้องกับ รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพราะนักศึกษาจะเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองมีมือทำ ขอบลองล้มเหลวแล้วค่อยประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับธนพร จันทรสว่าง (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์

3.4 ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคคลที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจาก บุคลากรโรงพยาบาลชุมพร เขตรอุดมศักดิ์ มีครอบครัวที่มีการจัดการที่ดี และมีประสบการณ์ที่ล้มเหลวเป็นตัวอย่างให้เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ, ธฤตพน อุ่สวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกในครอบครัว และสอดคล้องกับรักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.5 ปัจจัยด้านสภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สภาวะเศรษฐกิจที่มีความเปลี่ยนแปลงและผันผวนไม่ว่าจะอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราเงินเฟ้อ มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ, ธฤตพน อุ่สวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า สภาวะเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียนในเขตกรุงเทพฯ และสอดคล้องกับรักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า ถ้าสภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.6 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรของโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ มีการใช้ประสบการณ์ชีวิตมาใช้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ, ธฤตพน อุ่สวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่เลือกตอบในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ว่ามีอิทธิพลระดับมาก และไม่สอดคล้องกับปรัชญาสุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ พบว่า การที่ได้รับรู้ข่าวสารจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ล้วนส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคลโดยแบ่งเป็น ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพรต่างกันเนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลของแต่ละคนทำให้มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ความรู้ และแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของแต่ละคนแตกต่างกัน

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สามารถจัดการการเงินตามเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมายไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บุคลากรโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ควรมีการประเมินค่าใช้จ่ายก่อนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการรายได้และค่าใช้จ่าย และสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่อาจจะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น ปัจจัยการลงทุน ปัจจัยค่าใช้จ่าย การวางแผนภาษี เป็นต้น เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ครบถ้วน
2. ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงกลุ่มบุคลากรในโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร เท่านั้น ซึ่งถ้าต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลาย ควรจะเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม หรือเพิ่มกลุ่มขนาดประชากร จากของเดิมเป็นเพียงโรงพยาบาลเขตรอุดมศักดิ์ อาจเพิ่มเป็นประชากรในระดับภูมิภาค เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความหลากหลาย
3. การเลือกใช้เทคนิคในการวิจัย อาจจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยวิธีการอื่นเพิ่มขึ้นด้วย เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่มีความหลากหลายมากขึ้น หรือการเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่าง จากเดิมเป็นการสุ่มแบบสะดวก เป็นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ได้ผลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา ตันสถาวีรัฐ, ธฤตพน อู่สวัสดิ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายบริษัทน้ำเซี่ยน ในเขตกรุงเทพฯ. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- เจนจิรา กันธา. (2562). การวางแผนการเงินก่อนเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ทฤฒมน ชี้กิ่ง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีวินัยทางการเงินของข้าราชการกองบัญชาการกองทัพไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ธนพร จันทร์สว่าง. (2561). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนสำปางพาณิชย์และเทคโนโลยี. วารสารวิชาการ, มหามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ.
- ธนภณ เรืองแรงสกุล. (2561). รูปแบบการออมเงินและการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานในเครือบริษัท กิฟฟารีน. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- พวงผกา ย้อยสวัสดิ์. (2560). การวางแผนการเงินของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- รักษ์สุตา เหล่าคา. (2563). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริการธุรกิจกรุงเทพ. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาพร อานา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. บทความวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สนทยา เขมวีรัตน์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สยามนทร์ สหุพันธ์. (2560). พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. มหาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา.